

DEBAT. El futur de la universitat / **Josep M. Vilalta**

Una clau contra la crisi

La cruesa de la crisi actual no ens deixa marge: hem d'actuar amb determinació, amb el màxim rigor i amb celeritat. Per sortir de la crisi els experts coincideixen en un aspecte: l'educació, la recerca científica i la innovació són aspectes clau. Els seus beneficis econòmics, socials i culturals són més que evidents i diversos estudis així ho certifiquen. Si volem continuar amb un model de societat de progrés, cohesionada, oberta i culturalment rica, les universitats hi tenen un paper molt destacat. Catalunya disposa d'un sistema universitari prou sòlid que s'homologa en molts aspectes a la resta d'universitats europees, sobretot si tenim en compte els recursos que s'hi esmercen i

J.M. VILALTA, *secretari executiu de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP)*

els resultats que se n'obtenen. En totes les classificacions que es duen a terme a l'Estat espanyol, les universitats públiques catalanes són al capdavant i sovint a molta distància de la resta. Per exemple, en producció científica, en col·laboració internacional, en captació de recursos externs, en projectes de col·laboració amb les empreses en recerca aplicada, en recerca clínica als hospitals o en estudiants estrangers. Les dades mostren la bona salut del sistema universitari català i trenquen alguns tòpics recurrents sobre la seva baixa qualitat. Aspectes a millorar? Per descomptat. Punts febles que cal superar? També. Però les dades són inqüestionables; disposem d'un bon sistema universitari, líder a l'Estat i molt eficient si tenim en compte els recursos invertits. Les universitats catalanes estan cada cop més vinculades al territori i atentes a

les seves demandes i necessitats i connectades a la xarxa global del coneixement.

Apostem per les universitats com a motors de desenvolupament i progrés social, econòmic i cultural. Cap altra institució pot revertir majors beneficis a la societat. Facilem a les universitats eines per a la seva millora (autonomia, finançament, flexibilitat i millora de la gestió, polítiques de professorat, projecció internacional). Prenem com a referència alguns sistemes universitaris europeus destacats (Països Baixos, Suïssa, Escòcia...) i mirem com els podem emular amb totes les distàncies que calgui. Si som capaços de fer-ho podrem fer un nou salt cap endavant que sense cap mena de dubte revertirà en el progrés econòmic i el desenvolupament social de la nostra societat. No fer-ho ja sabem on ens porta.●